

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

य॒ज्ञेन॒ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता उ॑प॒यङ्गिरे॒वासृ॑जत् यदु॑प॒यजं॑ उप॒यज॑ति प्र॒जा
एव॒ तद्य॑जमानः सृजते जघनार्धादव॑ द्यति जघनार्धाद्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते स्थविमतोऽव॑
द्यति स्थविमतो हि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्तेऽसं॒म्भिन्द्र॑न्त्रव॑ द्यति प्रा॒णाना॑मसं॒म्भेदा॑य॒ न प॒र्याव॑र्तयति
यत्प॒र्याव॑र्तयेदुदाव॑र्तः प्र॒जा ग्राह॑कः स्यात्समु॒द्रं ग॑च्छ॒ स्वाहेत्या॑ह॒ रेतः॑ (१)

एव॒ तद्धा॑त्यन्तरि॒क्षं ग॑च्छ॒ स्वाहेत्या॑हान्तरि॒क्षेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒ ज॑नयत्यन्तरि॒क्षः
ह्यनु॑ प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते देव॑ सं॒वितार॑ गच्छ॒ स्वाहेत्या॑ह स॒वित॑प्रसूत ए॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒
ज॑नयत्यहोरात्रे गच्छ॒ स्वाहेत्या॑हाहोरात्राभ्यामे॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒ ज॑नयत्यहोरात्रे ह्यनु॑ प्र॒जाः
प्र॒जाय॑न्ते मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑ (२)

इत्या॑ह प्र॒जास्वेव॑ प्रजा॑तासु प्राणापानौ दधाति सोमं गच्छ॒ स्वाहेत्या॑ह सौम्या हि
देव॑तया प्र॒जा य॒ज्ञं ग॑च्छ॒ स्वाहेत्या॑ह प्र॒जा एव॑ य॒ज्ञियाः॑ करोति छन्दा॑सि गच्छ॒ स्वाहेत्या॑ह
प॒शवो॑ वै छन्दा॑सि प॒शूनेवा॑व रुन्धे द्यावा॑पृथि॒वी ग॑च्छ॒ स्वाहेत्या॑ह प्र॒जा एव॑ प्रजा॑ता
द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मुभ॒यतः॑ परि॒ गृह्णा॑ति नमः॑ (३)

दिव्यं गच्छ॒ स्वाहेत्या॑ह प्र॒जाभ्य॑ एव प्रजा॑ताभ्यो वृष्टिं नि यच्छ॑त्यग्निं वै॒श्वान॑रं गच्छ॒
स्वाहेत्या॑ह प्र॒जा एव॑ प्रजा॑ता अस्यां प्रतिष्ठापयति प्रा॒णानां॑ वा ए॒षोऽव॑ द्यति योऽव॑ द्यति
गुद॑स्य॒ मनो॑ मे हार्दि॑ यच्छेत्या॑ह प्रा॒णाने॒व य॑थास्थानमुप॑ ह्वयते प॒शोर्वा आल॑ब्धस्य॒ हृदय॑
शु॒गृच्छ॑ति सा हृदय॑शूलम् (४)

अ॒भि स॑मेति॒ यत्पृ॑थिव्या॑ हृदय॑शूलमु॒द्वासये॑त्पृथि॒वी शु॒चा॒र्पये॑द्यद॒प्सवः॑
शु॒चा॒र्पये॑च्छु॒ष्कस्य॑ चार्द्रस्य॑ च स॒न्धावु॒द्वासय॑त्युभयस्य॒ शान्त्यै॑ यं द्वि॒ष्यात्तं ध्या॑येच्छु॒चैवैन॑मर्पयति

रेतो मि॒त्रावरु॑णौ गच्छ॒ स्वाहा॑ नमो॑ हृदय॑शूलं द्वात्रिंशच्च॥५॥ [१]

दे॒वा वै य॒ज्ञमा॑ग्नी॒ध्रे व्य॑भजन्त॒ ततो॑ यद॒त्यशि॑ष्यत् तद॒ब्रुव॑न्वसन्तु॒ नु न॑
इ॒दमि॑ति॒ तद्व॑सती॒वरी॑णां वसती॒वरित्वं॑ तस्मि॑न्प्रा॒तर्न स॑मंशक्नुवन्तद॒प्सु प्रा॒वेशय॑न्ता
व॑सती॒वरी॑रभवन्वसती॒वरी॑र्गृह्णाति॒ यज्ञो॑ वै व॑सती॒वरी॑र्य॒ज्ञमे॒वारभ्य॑ गृही॒त्वोप॑ वसति॒
यस्या॑गृही॒ता अ॒भि नि॒म्रोचे॑दनार॒ब्धोऽस्य॑ य॒ज्ञः स्या॑त् (६)

य॒ज्ञं वि च्छि॑न्धा॒ज्योति॑ष्यां वा गृ॒ह्णीया॑द्धिर॑ण्यं वाव॑धाय॒ सशु॑क्राणामेव गृ॒ह्णाति॑ यो वा॑
ब्रा॒ह्म॒णो ब॑हुया॒जी तस्य॑ कु॒म्यानां॑ गृ॒ह्णीया॑त्स हि गृ॒हीत॑व॒सती॑वरीको वसती॒वरी॑गृ॒ह्णाति॑
प॒शवो॑ वै व॒सती॑वरीः प॒शूने॑वारभ्यं गृ॒हीत्वोप॑ वसति॒ यद॑न्वीपं तिष्ठ॑न्गृ॒ह्णीया॑न्निर्मा॒र्गुका॑
अस्मात्प॒शवः॑ स्युः प्रती॒पं तिष्ठ॑न्गृ॒ह्णाति॑ प्रति॒रुध्यै॑वास्मै प॒शून्गृ॒ह्णातीन्द्रः॑ (७)

वृ॒त्रम॑हन्सो ३ऽपो ३ऽभ्य॑ग्नियत॒ तासां॑ यन्मे॒ध्यं य॒ज्ञिय॑ꣳ सदे॒वमा॑सीत्तदत्य॑मुच्यत॒ ता
व॑ह॒न्तीर॑भव॒न्वह॑न्तीनां गृ॒ह्णाति॑ या ए॒व मे॒ध्यां य॒ज्ञियाः॑ सदे॒वा आप॑स्तासांमेव गृ॒ह्णाति॑ नान्त॒मा
व॑ह॒न्तीर॑तीयाद्यदन्त॒मा व॑ह॒न्तीर॑तीयाद्य॒ज्ञमति॑ मन्येत॒ न स्था॑व॒राणां॑ गृ॒ह्णीया॑द्वरु॑णगृहीता॒ वै
स्था॑व॒रा यथ॑स्था॒वराणां॑ गृ॒ह्णीयात् (८)

वरु॑णेनास्य य॒ज्ञं ग्रा॑हयेद्यद्वै दि॒वा भ॑वत्य॒पो रात्रिः॑ प्र विंशति॑ तस्मा॑त्ता॒म्रा आपो॑ दि॒वा
दद॑श्रे॒ यन्न॑क्त॒म्भ॑वत्य॒पोऽहः॑ प्र विंशति॑ तस्मा॑च्च॒न्द्रा आपो॑ नक्तं दद॑श्रे छा॒यायै॑ चा॒तप॑तश्च
स॒न्धौ गृ॒ह्णात्य॑होरा॒त्रयो॑रे॒वास्मै॑ वर्णं गृ॒ह्णाति॑ ह॒विष्म॑न्तीरि॒मा आप॑ इत्या॒ह ह॒विष्कृ॑तानामे॒व
गृ॒ह्णाति॑ ह॒विष्माꣳ अस्तु॑ (९)

सूर्य॑ इत्या॒ह सशु॑क्राणामेव गृ॒ह्णात्य॑नुष्टु॒भां गृ॒ह्णाति॑ वा॒गवा॑ अ॒नुष्टु॒गवा॑चै॒वैनाः॑ सर्व॒या
गृ॒ह्णाति॑ चतु॑ष्पदय॒र्चा गृ॒ह्णाति॑ त्रिः सा॒दय॑ति स॒प्त स॑म्प॒द्यन्ते॑ स॒प्तप॑दा श॒क्ररी॑ प॒शवः॑ श॒क्ररी॑
प॒शूने॑वाव॒ रुन्धे॑ऽस्मै वै लो॒काय॑ गा॒र्हप॑त्य॒ आ धी॑यतेऽमु॒ष्मा आ॑हव॒नीयो॑ यद्गा॒र्हप॑त्य
उप॑सा॒दये॑दस्मि॒ल्लोके॑ प॒शुमा॑न्स्याद्य॒यदा॑हव॒नीये॑ऽमुष्मि॒न् (१०)

लो॒के प॑शुमा॒न्स्यादु॑भयो॒रुप॑ सा॒दय॑त्युभयो॒रेवैनं॑ लो॒कयोः॑ प॒शुम॑न्तं करोति स॒र्वतः॑ परि॑
हर॑ति रक्ष॑सामप॒हत्या॑ इन्द्रा॒ग्नि॒योर्भा॑ग॒धेयीः॑ स्थेत्या॒ह यथा॑य॒जुरे॑वैतदा॒ग्नीध्र॑ उप॑ वासयत्येतद्वै
य॒ज्ञस्या॑प॒राजितं॑ यदा॒ग्नीध्रं॑ यदे॒व य॒ज्ञस्या॑प॒राजितं॑ तदे॒वैना॑ उप॑ वासयति॒ यतः॑ खलु॒
वै य॒ज्ञस्य॑ वि॒त॑तस्य॒ न क्रि॑यते॒ तदनु॑ य॒ज्ञꣳ रक्षा॑ꣳस्य॒व च॑रन्ति॒ यद्व॑ह॒न्तीनां॑ गृ॒ह्णाति॑
क्रि॒यमा॑णमे॒व तद्य॒ज्ञस्य॑ श॒ये रक्ष॑साम॒न॑न्वव॒चारा॑य॒ न ह्ये॑ता ई॒लय॑न्त्या तृ॒तीय॑स॒व॒नात्परि॑
शेरे॑ य॒ज्ञस्य॑ सन्त॒त्यै॥ (११)

स्यादिन्द्रो गृ॒ह्णीया॑दस्त्वमुष्मि॒न्क्रियते॑ षड्विंशतिश्च॥६॥

[२]

ब्र॒ह्म॒वादि॑नो वदन्ति॒ स त्वा॑ अ॒ध्वर्युः॑ स्याद्यः॒ सोम॑मुपा॒व॒हर॑न्स॒र्वाभ्यो॑ दे॒वता॑भ्य
उपा॒व॒हरे॑दिति॒ हृदे॑ त्वेत्या॒ह म॒नुष्ये॑भ्य ए॒वैतेन॑ करोति॒ मन॑से॒ त्वेत्या॑ह पि॒तृभ्य॑ ए॒वैतेन॑

करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह देवेभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवैन ९
सर्वाभ्य उपावहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावत्येव वाक्तामव रुन्धेऽपोऽग्रेऽभिव्याहरति यज्ञो
वा आपो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति सर्वाणि छन्दाऽस्यन्वाह पशवो वै छन्दांसि
पशूनेवाव रुन्धे गायत्रिया तेजस्कामस्य परि दध्यात् त्रिष्टुभैन्द्रियकामस्य जगत्या
पशुकामस्यानुष्टुभा प्रतिष्ठाकामस्य पङ्क्त्या यज्ञकामस्य विराजान्नकामस्य शृणोत्वग्निः
समिधा हवम् (१३)

म इत्याह सवितृप्रसूत एव देवताभ्यो निवेद्यापोऽच्छैत्यप इष्य होतरित्याहेषित ९
हि कर्म क्रियते मैत्रावरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्याह मित्रावरुणौ वा अपां नेतारौ
ताभ्यामेवैना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुत्येवैना निष्क्रीय गृह्णात्यथो
हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति (१४)

कार्षिणीसीत्याह शमलमेवासापं प्लावयति समुद्रस्य बोक्षित्या उन्नय इत्याह
तस्मादद्यमानाः पीयमाना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वै यज्ञस्य चात्वालं यज्ञो
वसतीवरीर्होतृचमसं च मैत्रावरुणचमसं च सऽस्पश्य वसतीवरीर्व्यानयति यज्ञस्य
सयोनिर्त्वायाथो स्वादेवैना योनेः प्र जैनयत्यध्वर्योऽवैरपा (३) इत्याहोतेमनन्नमुरुतेमाः
पश्येति वावैतदाह यद्यग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि मांष्टि यद्यतिरात्रो यजुर्वदन्न
पद्यते यज्ञक्रतूनां व्यावृत्त्यै॥ (१५)

वाचो हवम्भिघृतानां गृह्णात्युत पञ्चविंशतिश्च॥४॥

[३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति ग्रावाणमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ
हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै पशवो वै सोमो व्यान उपा ९ शुसर्वनो
यदुपा ९ शुसर्वनमभि मिमीते व्यानमेव पशुषु दधातीन्द्राय त्वेन्द्राय त्वेति मिमीत् इन्द्राय
हि सोम आह्रियते पञ्च कृत्वो यजुषा मिमीते (१६)

पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धे पञ्च कृत्वस्तूष्णीन्दश सं पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर इत्याहैष वा अपा ९ सोमपीथो
य एवं वेद नाप्स्वार्तिमाच्छति यत्ते सोम दिवि ज्योतिरित्याहैभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भरति सोमो वै राजा दिशोऽन्यध्यायत्स दिशोऽनु प्राविशत्प्रागपागुदगधरादि
दिग्भ्य एवैनं सम्भरत्यथो दिशं एवास्मा अव रुन्धेऽम्ब नि ष्वरेत्याह कामुका एनं
स्त्रियो भवन्ति य एवं वेद यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवीति (१८)

आहूष वै सोमस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमाच्छति घ्नन्ति वा एतथ्सोमं
यदभिषुण्वन्त्यंशूनपं गृह्णाति त्रायंत एवैनं प्राणा वा अंशवः पशवः सोमोऽंशून्पुनरपि
सृजति प्राणानेव पशुषु दधाति द्वौद्वौवपि सृजति तस्माद्वौद्वौ प्राणाः॥ (१९)

यजुषा मिमीत एनं जागृवीति चतुर्क्षत्वारिंशच्च॥ ४॥ [४]

प्राणो वा एष यदुपांशुर्यदुपांश्वंग्रा ग्रहां गृह्यन्ते प्राणमेवानु प्र यन्त्यरुणो हं
स्माहौपवेशिः प्रातःसवनं एवाहं यज्ञं संस्थापयामि तेन ततः संस्थितेन चरामीत्यष्टौ
कृत्वोऽग्रेऽभि पुणोत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव तेनाऽऽप्रोत्येकादश
कृत्वौ द्वितीयमेकादशाक्षरा त्रिष्टुत्रैष्टुभं माध्यन्दिनम् (२०)

सवनं माध्यन्दिनमेव सवनं तेनाऽऽप्रोति द्वादश कृत्वस्तृतीयं द्वादशाक्षरा
जगती जागतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनाऽऽप्रोत्येतां ह वाव स यज्ञस्य
संस्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्नं हि तद्यद्यज्ञस्य संस्थितस्य स्कन्दत्यथो
खल्वाहुर्गायत्री वाव प्रातःसवने नातिवाद इत्यनंतिवादुक एनम्भ्रातृव्यो भवति य
एवं वेद तस्मादष्टावष्टौ (२१)

कृत्वोऽभिषृत्य ब्रह्मवादिनो वदन्ति पवित्रवन्तोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्ते किं पवित्र
उपांशुरिति वाक्पवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतये पवस्व वाजिन्त्रित्याह वाचैवैनं पवयति
वृष्णो अंशुभ्यामित्याह वृष्णो ह्येतावंशू यौ सोमस्य गर्भस्तिपूत इत्याह गर्भस्तिना
ह्येनं पवयति देवो देवानां पवित्रमसीत्याह देवो ह्येषः (२२)

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्वेत्याह येषां ह्येष भागस्तेभ्य एनं
गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्याह प्राणमेव स्वमंकृत मधुमतीर्न इषस्कृधीत्याह सर्वमेवास्मां
इदं स्वंदयति विश्वेभ्यस्वेन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्याहोभयैष्वेव देवमनुष्येषु
प्राणान्दधाति मनस्स्वा (२३)

अद्वित्याह मनं एवाश्नुत उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याहान्तरिक्षदेवत्यो हि प्राणः स्वाहा त्वा

सुभवः सूर्यायेत्याह प्राणा वै स्वभवसो देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्याहादित्यस्य वै रश्मयो देवा मरीचिपास्तेषां तद्भांगधेयन्तानेव तेन प्रीणाति यदि कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृज्याद्वृष्टिमेव नि यच्छति यदि कामयेतावर्षुकः स्यादित्युत्तानेन नि मृज्याद्वृष्टिमेवोद्यच्छति यद्यभिचरैदमुं जह्यथ त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुतिमेवैनं प्रेप्सन् हन्ति यदि दूरे स्यादा तमितोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यानुगत्य हन्ति यद्यभिचरैदमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सादयामीति सादयेदसन्नो वै प्राणः प्राणमेवास्य सादयति षड्विंशशुभिः पवयति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं पवयति त्रिः पवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकैः पवयति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यात् त्रयः पशूनां हस्तादाना इति यत् त्रिरुपांशुं हस्तेन विगृह्णाति तस्मात् त्रयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कटः॥ (२६)

मार्थ्यन्दिनमृष्टावष्टावेष मनस्वा पर्जन्योऽमुष्य पुरुषो द्वे च॥७॥ [५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा उपांशौ यज्ञं सः स्थाप्यमपश्यन्तमुपांशं समस्थापयन्तेऽसुरा वज्रमुद्यत्य देवानभ्यायन्त ते देवा बिभ्यन्त इन्द्रमुपाधावन्तानिन्द्रोऽन्तर्यामिणान्तरधत्त तदन्तर्यामस्यान्तर्यामत्वं यदन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृव्यानेव तद्यजमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्ते (२७)

दधामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्याहैभिरेव लोकैर्यजमानो भ्रातृव्यान्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमभूद्यद्यं स्म इति तैऽब्रुवन्मघवन्ननु न आ भजेति सजोषा देवैरवरैः परैश्चेत्यब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावरे तानुभयान् (२८)

अन्वाभजत्सजोषां देवैरवरैः परैश्चेत्याह ये चैव देवाः परे य चावरे तानुभयान्वाभजत्यन्तर्यामं मघवन्मादयस्वेत्याह यज्ञादेव यजमानं नान्तरेत्युपयामगृहीतोऽसीत्याहापानस्य धृत्यै यदुभावंपवित्रौ गृह्येयातां प्राणमपानोऽनु नृच्छेत्प्रमायुकः स्यात्पवित्रवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्यै प्राणापानौ वा एतौ यदुपांश्वन्तर्यामौ व्यान उपांशुसर्वनो यं कामयेत प्रमायुकः स्यादित्यसंस्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य प्राणापानौ विच्छिनत्ति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुरिरयादिति संस्पृष्टौ तस्य सादयेद्व्यानेनैवास्य

प्राणापानौ सं तेनोति सर्वमायुरेति॥ (३०)

त उभयान्गृह्यते चतुश्चत्वारिंशच्च॥४॥ [६]

वाग्वा एषा यदैन्द्रवायवो यदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते वाचमेवानु प्र यन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मदग्रा एव वो ग्रहा गृह्यान्ता इति तस्मादैन्द्रवायवाग्रा ग्रहा गृह्यन्ते तमघ्नन्थोऽपूयत् तं देवा नोपाधृष्युवन्ते वायुमंब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मद्देवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमेभ्यो वायुरेवास्वदयत्तस्माद्यत्पूरयति तत्प्रवाते वि षंजन्ति वायुरहि तस्य पवयिता स्वदयिता तस्य विग्रहणं नाविन्दन्थसाऽदितिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृहीध्वं मद्देवत्या एव वः सोमाः (३२)

सुत्रा असन्नित्युपयामगृहीतोऽसीत्याहादितदेवत्यास्तेन यानि हि दारुमयाणि पात्राण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानि मृन्मयाणि साक्षात्तान्यस्यै तस्मादेवमाहु वाग्वै पराच्यव्याकृतावदत्ते देवा इन्द्रमंब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं चैवैष वायवे च सह गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः सह गृह्यते तामिन्द्रो मध्यतोऽवक्रम्य व्याकरोत्तस्मादियं व्याकृता वागुद्यते तस्मात्सकृदिन्द्राय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृणीत॥ (३३)

स्वदय सोमाः सहाष्टाविंशतिश्च॥३॥ [७]

मित्रं देवा अंब्रुवन्थसोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीन्नाहः सर्वस्य वा अहं मित्रमस्मीति तमंब्रुवन् हनामेवेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै पर्यसेव मे सोमः श्रीणन्ति तस्मान्मैत्रावरुणं पर्यसा श्रीणन्ति तस्मात्पशवोऽपाक्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंकरिति क्रूरमिव खलु वा एषः (३४)

करोति यः सोमेन यजते तस्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणं पर्यसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्रः संमर्धयति पशुभिर्यजमानं पुरा खलु वावैवं मित्रोऽवेदप मत्क्रूरं चक्रुषः पशवं क्रमिष्यन्तीति तस्मादेवमवृणीत् वरुणं देवा अंब्रुवन्त्वयाः श्भुवा सोमः राजानः हनामेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं च (३५)

एवैष मित्राय च सह गृह्याता इति तस्मान्मैत्रावरुणः सह गृह्यते तस्माद्वाज्ञा

राजानमश्शुभुवां घ्नन्ति वैश्येन वैश्यः शूद्रेण शूद्रन्न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते देवा मित्रावरुणावब्रुवन्निदं नो वि वासयतमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं एवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः पूर्वो मैत्रावरुणाद्गृह्यते प्राणापानौ ह्येतौ यदुपाश्चन्तर्यामौ मित्रोऽहरजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छद्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्यष्ट्यै ॥ (३६)

एष चैन्द्रवायवो द्वाविंशतिश्च ॥ ३ ॥

[८]

यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत ते देवा अश्विनावब्रुवन्भिषजौ वै स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति घत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहं एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्ततो वै तौ यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्तां यदाश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा अब्रुवन्नपूतो वा इमौ मनुष्यचरो (३७)

भिषजाविति तस्माद्ब्राह्मणेन भेषजं न कार्यमपूतो ह्ये ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बहिष्पवमानेन पवयित्वा ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्तस्माद्बहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते तस्मादेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बहिष्पवमान आत्मानमेव पवयते तयोस्त्रेधा भेषज्यं वि न्यदधुरग्नौ तृतीयमप्सु तृतीयं ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८)

उपनिधाय ब्राह्मणं दक्षिणतो निपाद्य भेषजं कुर्याद्यावदेव भेषजं तेन करोति समर्धुकमस्य कृतं भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यादेकपात्रा द्विदेवत्या गृह्यन्ते द्विपात्रा हूयन्ते इति यदेकपात्रा गृह्यन्ते तस्मादेकोऽन्तरतः प्राणो द्विपात्रा हूयन्ते तस्माद्द्वौ द्वौ बहिष्ठाप्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पशव इडा यदिडा पूर्वा द्विदेवत्येभ्य उपह्रयेत (३९)

पशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुकः स्याद्विदेवत्याभक्षयित्वेडामुप ह्रयते प्राणानेवाऽऽत्मन्यित्वा पशूनुप ह्रयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चक्षुर्मैत्रावरुणः श्रोत्रमाश्विनः पुरस्तादैन्द्रवायवं भक्षयति तस्मात्पुरस्ताद्वाचा वदति पुरस्तान्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषा पश्यति सर्वतः परिहारमाश्विनं तस्मात्सर्वतः श्रोत्रेण शृणोति प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः (४०)

अरिक्तानि पात्राणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा यतः खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः रक्षास्य चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्य शये रक्षासामनन्ववचाराय दक्षिणस्य हविर्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्या

सादयति वाच्यैव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शरे यज्ञस्य सन्तत्यै॥ (४१)

मनुष्यचरावृद्धपात्रमुपहृतं द्विदेवत्याः षड्वत्वारिः शब्दः॥ ५॥ [९]

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तो-
ऽसुरास्ते ऽऽन्योन्यं नाशक्रवन्नभिर्भवितुन्ते देवाः शण्डामर्कावुपांमन्नयन्त तावंब्रूतां वरं
वृणावहै ग्रहावेव नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्रामन्थिनावगृह्णन्तौ देवा
अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः शुक्रामन्थिनौ गृह्येते भवत्यात्मना परा (४२)

अस्य भ्रातृव्यो भवति तौ देवा अपनुद्यात्मन इन्द्रायाजुहवुरपनुतौ शण्डामर्का
सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैव सहपं नुदते स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मेत्येवैनावात्म
इन्द्रायाजुहवुरिन्द्रो ह्येतानि रूपाणि करिर्ऋदचरदसौ वा आदित्यः शुक्रश्चन्द्रमा मन्थ्यपिगृह्य
प्राञ्चौ निः (४३)

क्रामतस्तस्मात्प्राञ्चौ यन्तौ न पश्यन्ति प्रत्यश्चावावृत्य जुहुतस्तस्मात्प्रत्यश्चौ यन्तौ
पश्यन्ति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यच्छुक्रामन्थिनौ नासिकोत्तरवेदिरभितः परिक्रम्य
जुहुतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृते सर्वतः परि क्रामतो
रक्षसामपहत्यै देवा वै याः प्राचीराहुतीरजुहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताः स्ताभिः प्र (४४)

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताः स्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो
हूयन्ते प्रत्यश्चौ शुक्रामन्थिनौ पश्चाच्चैव पुरस्ताच्च यजमानो भ्रातृव्यान्म्र णुदते तस्मात्परांचीः
प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामन्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च
सुवीराः प्रजाः प्रज्जनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशौचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रज्जनयन्परीहि मन्थी मन्थिशौचिषेत्याहुता वै सुवीरा या
अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्या य एवं वेदात्र्यस्य प्रजा जायते नाद्या प्रजा-
पतेरक्ष्यंश्चयत्तपरापतत्तद्विकङ्कतं प्राविशत्तद्विकङ्कते नारमत तद्यवं प्राविशत् तद्यवैरमत
तद्यवस्य (४६)

यवत्वं यद्वैकङ्कतं मन्थिपात्रं भवति सक्तुभिः श्रीणाति प्रजापतेरेव तच्चक्षुः सम्भरति
ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्यान्मन्थिपात्रं सद्यो नाश्नुत इत्यातिपात्रं हीति
ब्रूयाद्यदश्नुवीतान्योऽध्वर्युः स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्नुते॥ (४७)

आत्मना परा निष्प्र शुक्रशोचिषा यवस्य सप्तत्रिंशच्च॥६॥ [१०]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा आग्रयणाग्रान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णन्ततो वै तेऽग्रं पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्रयणाग्रा ग्रहा गृह्यन्तेऽग्रमेव समानानां पर्येति रुग्णवत्यर्चा भ्रातृव्यवतो गृह्णीयाद्भ्रातृव्यस्यैव रुक्ताग्रः समानानां पर्येति ये देवा दिव्येकादश स्थेत्याह (४८)

एतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवेनः सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येष देवतया वाग्वै देवेभ्योऽपाक्रामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपक्रान्तायां तूष्णीं ग्रहानगृह्णन्त साऽमन्यन्त वागन्तर्यन्ति वै मेति साग्रयणं प्रत्यागच्छन्तदाग्रयणस्याग्रयणत्वम् (४९)

तस्मादाग्रयणे वाग्वि सृज्यते यत्तूष्णीं पूर्वे ग्रहा गृह्यन्ते यथा असायीयति म आख इयति नाप राथस्यामीत्युपावसृजत्येवमेव तदध्वर्युराग्रयणं गृहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृजते त्रिर्हि करोत्युद्गातृनेव तद्वृणीते प्रजापतिर्वा एष यदाग्रयणो यदाग्रयणं गृहीत्वा हिङ्करोति प्रजापतिरेव (५०)

तत्प्रजा अभि जिघ्रति तस्माद्वृथं जातं गौरभि जिघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाग्रयणः सर्वनेसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञः सं तनोत्युपरिष्ठादा नयति रेत एव तदधात्यधस्तादुप गृह्णाति प्र जनयत्येव तद्वृह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्रायत्री कर्निष्ठा छन्दसाः सती सर्वाणि सर्वनानि वहतीत्येष वै गायत्रियै वृथो यदाग्रयणस्तमेव तदभिनिवर्तः सर्वाणि सर्वनानि वहति तस्माद्वृथ्समपाकृतं गौरभि नि वर्तते॥ (५१)

आहाग्रयणत्वं प्रजापतिरेवेति विश्वतिथिः॥४॥ [११]

यज्ञेन ता उपयद्भिर्देवा वै यज्ञमाग्नीं ब्रह्मवादिनः सत्वे देवस्य ग्रावाणं प्राण उपःश्वं देवा वा उपःशौ वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा आग्रयणाग्रानेकादश॥११॥

यज्ञेन लोके पशुमान्स्यात्सर्वं माध्यन्दिनं वाग्वा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकपञ्चाशत्॥५१॥

यज्ञेन गौरभि निवर्तते॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः॥६-४॥

---

 generated on **April 28, 2025**

Downloaded from <http://stotrasamhita.github.io> | [StotraSamhita](#) | [Credits](#)